

Arrest

nr. 72 585 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 5 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 22 mei 2011 toe op Belgisch grondgebied en dienden de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 3 augustus 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Deze vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger en verklaart van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 27 september 1952 in Kok-Tiube (Kazakstan). Sinds 1993 woonde u in en rond Grozny. In 1997 werkte u in de veeteelt in Kalmukkië. Uw werkgever, J.(...) G.(...), spande een rechtzaak aan tegen u naar aanleiding van een discussie over de koop van een aantal koeien. Tijdens de oorlogen in Tsjetsjenië hielp u gewonde rebellen verzorgen in Grozny en Berkát-Yurt. Uw zoon R.(...) N.(...) (O.V. 6.457.546) werd in de herfst van 2003 gearresteerd omdat hij rebellen hielp. Hij werd enkele dagen vastgehouden. Na zijn vrijlating vluchtte R.(...) naar Kalmukkië. In november 2003 kwamen militairen een keer langs bij u thuis. U was echter niet thuis. In 2003, enkele weken na de arrestatie van R.(...), vertrokken u en uw zoon A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.846) naar Gudermes. U woonde er bij uw schoonbroer K.(...). Af en toe bezocht u uw vrouw thuis in Berkát-Yurt. Toen u in Gudermes verbleef, kwamen speciale diensten verschillende keren langs bij uw vrouw in Berkát-Yurt op zoek naar u en uw zonen. Uw zoon T.(...) N.(...) (O.V. 5.922.121) werd in 2004 aangehouden omdat hij van 2000 tot 2003 in het verzet in de stad Argun actief was geweest. Hij werd drie maanden vastgehouden. Een aantal maanden na zijn vrijlating vluchtte T.(...) naar België. Uw zoon A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.846) werd in 2004 aangehouden. In 2011 werd Arseniy door militairen aangehouden in Gudermes. Hij werd enkele dagen vastgehouden en later uit een auto gegooid. Uiteindelijk verliet u Tsjetsjenië op 9 mei 2011. Samen met uw vrouw M.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw zoon A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.846) ging u per taxi van Grozny naar Minvody. Dezelfde dag namen jullie de trein naar Brest, waar jullie op 11 mei 2011 aankwamen. De volgende ochtend reisden jullie met de trein naar Terespol. In Polen verbleven jullie bij een Tsjetsjeen genaamd I.(...). Op 22 mei 2011 vertrokken jullie met een Poolse taxichauffeur uit Polen. Op 23 mei 2011 bereikte u België. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort en een attest van werkonbekwaamheid.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u er vervolgd werd door de autoriteiten die op zoek waren naar uw zonen. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken. Eerst en vooral kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de arrestaties van uw zoon Arseniy in 2004 en 2011 en de bezoeken die speciale diensten aan uw vrouw in Berkát-Yurt brachten toen u in Gudermes verbleef. U stelde dat uw jongste dochter T.(...) na uw vertrek een verkeersongeval had met haar man (CGVS, p. 4). Volgens uw vrouw werd ze vermoord door dronken militairen (CGVS vrouw, p. 13). Ook van het overlijden van uw dochter kon u echter geen begin van bewijs voorleggen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo wist u niet waar uw zoon R.(...) gearresteerd werd in 2003 (CGVS, p. 11). Tevens wist u niet waar uw zoon Arseniy in 2004 werd gearresteerd (CGVS, p. 15) en in 2004 en 2011 werd vastgehouden (CGVS, p. 15-16). Evenmin wist u waar Arseniy werd vrijgelaten in 2011 (CGVS, p. 16). Ik kan verwachten dat u hierover meer informatie zou kunnen geven, temeer aangezien u samen met uw zoon Arseniy naar België reisde (CGVS, p. 7). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. Verder moet ik opmerken dat

uw problemen met de directeur van het veeteeltbedrijf in 1997 geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen omwille van een gemeenrechtelijke discussie met uw werkgever, J.(...) G.(...). Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie naar aanleiding van deze problemen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. Daarenboven stelde ik enkele tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw zoon Arseniy met betrekking tot de aanleiding van jullie gezamenlijke vlucht van Berkat-Yurt naar Gudermes (CGVS, p. 12). Zo stelde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u voor uw vertrek naar Gudermes thuis niet werd bezocht door de autoriteiten (CGVS, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had Arseniy nochtans beweerd dat hij naar Gudermes vluchtte nadat er voor de tweede keer gewapende en gemaskerde mensen thuis waren binnengedrongen (DVZ vragenlijst zoon Arseniy, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u niet thuis was toen ze langskwamen (CGVS, p. 14). Uw zoon Arseniy bevestigde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal echter dat u thuis was toen de autoriteiten de eerste keer binnenvielen voor zijn vertrek naar Gudermes (CGVS zoon Arseniy, p. 12). Later tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat militairen één keer langskwamen voor uw vlucht naar Gudermes (CGVS, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had Arseniy nochtans beweerd dat er voor de vlucht naar Gudermes twee keer mensen binnendrongen (DVZ vragenlijst Arseniy, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u dat het misschien twee keer kon zijn (CGVS, p. 14). Deze verklaring heft de tegenstrijdigheden niet op. De verklaringen zijn tegenstrijdig en hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk uit. Eveneens stelde ik enkele tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen die uw zoon R.(...) aflegde in het kader van zijn asielaanvraag in Polen. Uw zoon R.(...) vertelde de Poolse asielinstanties over een inval in zijn ouderlijke huis in de nacht van 16 op 17 december 2008. Bij deze inval zou u door gemaskerde mannen zijn ondervraagd (Beslissing Polen R.(...), p. 3). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u bij de inval in 2008 niet thuis was (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u dat uw zoon R.(...) zich misschien had vergist (CGVS, p. 16). Hierdoor blijven deze tegenstrijdigheden overeind. De tegenstrijdigheden hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uit. Voorts blijkt dat de periode tussen het ontstaan van uw problemen en die van uw zoon Arseniy en uw vlucht naar België opvallend lang was. U stelde dat uw zoon in 2011, maar niet vlak voor uw vlucht, werd gearresteerd (CGVS, p. 16). Volgens de verklaringen van uw zoon werd hij op 7 februari 2011 vrijgelaten (CGVS zoon Arseniy, p. 10 en 13). Pas op 9 mei 2011 verliet u Tsjetsjenië (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u niet vroeger kon vertrekken, voornamelijk om financiële redenen (CGVS, p. 7 en 17). Het feit dat u uw vlucht zo lang uitstelde, doet ernstige vragen rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Met betrekking tot uw internationaal paspoort verklaarde u dat uw kennis Valid dit document in Grozny ging afhalen. U stelde dat u het internationaal paspoort niet in uw handen heeft gekregen (CGVS, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie bij het administratieve dossier voegde, blijkt echter dat een internationaal paspoort in de Russische Federatie persoonlijk moet worden afgehaald. Deze omstandigheid doet verdere twijfel rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw M.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw zoon A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.846) besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvraag van uw zoon R.(...) N.(...) (O.V. 6.457.546) besloot ik voorheen ook tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvragen van uw zonen T.(...) N.(...) (O.V. 5.922.121) en A.(...) N.(...) (O.V. 5.942.915) besloot ik tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ik wil echter benadrukken dat ik elke asielaanvraag op zijn individuele merites beoordeel. De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russisch binnenlands paspoort en een attest van werkonbekwaamheid) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die echter niet betwist wordt, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het Belgische attest van werkonbekwaamheid is bedoeld voor uw

werkgever. Dit attest vermeldt niets over de aard van de medische of andere problemen die u zou gekend hebben. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger en verklaart van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 18 juni 1958 in Gudermes. In 2004 vluchtte uw zoon T.(...) N.(...) (O.V. 5.922.121) naar België. Later kwam ook uw zoon R.(...) N.(...) (O.V. 6.457.546) naar België. In 2004 en 2011 werd uw zoon Arseniy NIKAEV (O.V. 6.817.846) gearresteerd. Militairen kwamen verschillende keren langs bij u thuis. Uw man en uw zoon Arseniy (O.V. 6.817.846) verborgen zich in Gudermes. Uiteindelijk verliet u Tsjetsjenië op 9 mei 2011. Samen met uw man A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw zoon Arseniy NIKAEV (O.V. 6.817.846) ging u per taxi van Grozny naar Minvody. Dezelfde dag namen jullie de trein naar Brest, waar jullie op 11 mei 2011 aankwamen. In Brest overnachtten jullie bij een vrouwtje, V.(...). De volgende dag reisden jullie met de trein naar Polen, waar u op 13 mei 2011 aankwam. In Polen verbleven jullie bij een Tsjetsjeense man. Op 23 mei 2011 bereikte u België. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkel uw Russisch binnenlands paspoort voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat alle problemen die u in uw land kende, verbonden waren met de problemen van uw man en uw zonen (CGVS, p. 7). In het kader van de asielaanvraag van uw man, A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853), nam ik de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarom kan ik ten aanzien van u evenmin besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan ik de beslissing van uw man A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) nam, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die als volgt luidt: "De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u er vervolgd werd door de autoriteiten die op zoek waren naar uw zonen. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken. Eerst en vooral kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde

gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de arrestaties van uw zoon Arseniy in 2004 en 2011 en de bezoeken die speciale diensten aan uw vrouw in Berkat-Yurt brachten toen u in Gudermes verbleef. U stelde dat uw jongste dochter T.(...) na uw vertrek een verkeersongeval had met haar man (CGVS, p. 4). Volgens uw vrouw werd ze vermoord door dronken militairen (CGVS vrouw, p. 13). Ook van het overlijden van uw dochter kon u echter geen begin van bewijs voorleggen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo wist u niet waar uw zoon R.(...) gearresteerd werd in 2003 (CGVS, p. 11). Tevens wist u niet waar uw zoon Arseniy in 2004 werd gearresteerd (CGVS, p. 15) en in 2004 en 2011 werd vastgehouden (CGVS, p. 15-16). Evenmin wist u waar Arseniy werd vrijgelaten in 2011 (CGVS, p. 16). Ik kan verwachten dat u hierover meer informatie zou kunnen geven, temeer aangezien u samen met uw zoon Arseniy naar België reisde (CGVS, p. 7). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. Verder moet ik opmerken dat uw problemen met de directeur van het veeteeltbedrijf in 1997 geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen omwille van een gemeenrechtelijke discussie met uw werkgever, J.(...) G.(...). Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie naar aanleiding van deze problemen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. Daarenboven stelde ik enkele tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw zoon Arseniy met betrekking tot de aanleiding van jullie gezamenlijke vlucht van Berkat-Yurt naar Gudermes (CGVS, p. 12). Zo stelde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u voor uw vertrek naar Gudermes thuis niet werd bezocht door de autoriteiten (CGVS, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had Arseniy nochtans beweerd dat hij naar Gudermes vluchtte nadat er voor de tweede keer gewapende en gemaskerde mensen thuis waren binnengedrongen (DVZ vragenlijst zoon Arseniy, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u niet thuis was toen ze langskwamen (CGVS, p. 14). Uw zoon Arseniy bevestigde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal echter dat u thuis was toen de autoriteiten de eerste keer binnenvielen voor zijn vertrek naar Gudermes (CGVS zoon Arseniy, p. 12). Later tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat militairen één keer langskwamen voor uw vlucht naar Gudermes (CGVS, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had Arseniy nochtans beweerd dat er voor de vlucht naar Gudermes twee keer mensen binnendrongen (DVZ vragenlijst Arseniy, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u dat het misschien twee keer kon zijn (CGVS, p. 14). Deze verklaring heft de tegenstrijdigheden niet op. De verklaringen zijn tegenstrijdig en hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk uit. Eveneens stelde ik enkele tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen die uw zoon R.(...) aflegde in het kader van zijn asielaanvraag in Polen. Uw zoon R.(...) vertelde de Poolse asielinstanties over een inval in zijn ouderlijke huis in de nacht van 16 op 17 december 2008. Bij deze inval zou u door gemaskerde mannen zijn ondervraagd (Beslissing Polen R.(...), p. 3). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u bij de inval in 2008 niet thuis was (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u dat uw zoon R.(...) zich misschien had vergist (CGVS, p. 16). Hierdoor blijven deze tegenstrijdigheden overeind. De tegenstrijdigheden hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uit. Voorts blijkt dat de periode tussen het ontstaan van uw problemen en die van uw zoon Arseniy en uw vlucht naar België opvallend lang was. U stelde dat uw zoon in 2011, maar niet vlak voor uw vlucht, werd gearresteerd (CGVS, p. 16). Volgens de verklaringen van uw zoon werd hij op 7 februari 2011 vrijgelaten (CGVS zoon Arseniy, p. 10 en 13). Pas op 9 mei 2011 verliet u Tsjetsjenië (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u niet vroeger kon vertrekken, voornamelijk om financiële redenen (CGVS, p. 7 en 17). Het feit dat u uw vlucht zo lang uitstelde, doet ernstige vragen rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Met betrekking tot uw internationaal paspoort verklaarde u dat uw kennis Valid dit document in Grozny ging afhalen. U stelde dat u het internationaal paspoort niet in uw handen heeft gekregen (CGVS, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie bij het administratieve dossier voegde, blijkt echter dat een internationaal paspoort in de Russische Federatie persoonlijk moet worden afgehaald. Deze omstandigheid doet verdere twijfel rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. Uit

het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw M.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw zoon A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.846) besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvraag van uw zoon R.(...) N.(...) (O.V. 6.457.546) besloot ik voorheen ook tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvragen van uw zonen T.(...) N.(...) (O.V. 5.922.121) en A.(...) N.(...) (O.V. 5.942.915) besloot ik tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ik wil echter benadrukken dat ik elke asielaanvraag op zijn individuele merites beoordeel. De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russisch binnenlands paspoort en een attest van werkonbekwaamheid) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die echter niet betwist wordt, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het Belgische attest van werkonbekwaamheid is bedoeld voor uw werkgever. Dit attest vermeldt niets over de aard van de medische of andere problemen die u zou gekend hebben. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet." Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden. Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document (uw Russisch binnenlands paspoort) kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die ik echter niet betwist. Aangaande de geheugenproblemen waar u melding van maakte (CGVS, p. 4), moet ik aanstippen dat u geen enkel bewijs of medisch attest kon voorleggen waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen heeft en wanneer deze problemen zijn ontstaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden hieraan te wijten zouden zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van derde verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger en verklaart van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 21 juli 1988 in het dorp Kanoekova (deelrepubliek Kalmykkië). Sinds 1993 woonde u in Grozny. In 2002 en 2003 kwamen gemaskerde gewapende militairen langs bij u thuis. In 2003 vluchtte u met uw neef Adam MEDAYEV naar uw oom Alec, Adams vader, in Gudermes. Daar verbleef u tot uw vlucht naar België. Later vluchtte ook uw vader naar Gudermes. In december 2004 werd u in Gudermes gearresteerd door drie gemaskerde mensen. Ze namen u mee naar een onbekende plek. U werd er ondervraagd en geslagen. Drie dagen later werd u aan de rand van Gudermes naar buiten gegooid. Op 2 februari 2011 stelden twee mannen in burger u enkele vragen in Gudermes. Iets verderop gooiden ze u in een auto. U viel flauw. U werd opgesloten in een kelder en constant ondervraagd en mishandeld. Op 7 februari 2011 werd u vrijgelaten dankzij de hulp van uw neef A.(...) M.(...). Uiteindelijk verliet u Tsjetsjenië op 9 mei 2011. Vanuit Gudermes ging u samen met uw vader A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw moeder Mingi NIKAYEVA (O.V. 6.817.853) per minibus naar Minvody. Daar namen jullie de trein naar Brest. In Brest overnachtten jullie bij een vrouw. Op 12 mei 2011 vertrokken jullie 's ochtends met de trein naar Polen.

Op 22 mei 2011 vertrokken jullie met een Poolse chauffeur uit Polen. Op 23 mei 2011 bereikte u België. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 12 juni 2011 werd het huis van uw zus in Grozny omsingeld door de FSB. Uw zus T.(...) en haar man stapten in een wagen maar werden door een grote auto aangereden. Hierbij stierven uw zus en haar man. Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkel uw Russisch binnenlands paspoort voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met militairen, de FSB of onbekenden. Deze problemen ontstonden nadat gemaskerde gewapende militairen bij u thuis langskwamen. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken. Eerst en vooral kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van uw beide arrestaties in 2004 en 2011, de dood van uw zus en haar man in juni 2011 evenals de omstandigheden van hun overlijden en de drie invallen op zoek naar uw broers in 2002, 2003 en op een later moment te Berkat-Yurt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo wist u niet naar waar u werd meegenomen bij uw arrestaties in 2004 en 2011 (CGVS, p. 8 en 10). U wist niet tot welke instantie de mensen behoorden die u in 2011 meenamen. Evenmin wist u door wie u werd ondervraagd tijdens uw opsluiting in 2011 (CGVS, p. 10). U stelde dat uw neef A.(...) M.(...), die bij de MVD werkt, u hielp bij uw vrijlating in 2011. Ik kan dan ook verwachten dat u via uw neef zou hebben geprobeerd te achterhalen hoe u bent vrijgekomen. U wist echter niet welke connecties A.(...) M.(...) aansprak om u vrij te krijgen (CGVS, p. 10). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. Bovendien bleken enkele verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal tegenstrijdig met de eerdere verklaringen die u aflegde tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo stelde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal tot twee keer toe dat u in 2011 in april werd meegenomen (CGVS, p. 9). Tijdens het interview bij DVZ had u nochtans beweerd dat u in februari 2011 werd meegenomen (DVZ vragenlijst, vraag 3.1). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u zich had vergist en dat uw aanhouding inderdaad in februari plaatsvond (CGVS, p. 11). Deze verklaring is weinig aannemelijk aangezien de arrestatie slechts enkele maanden voor het interview op het Commissariaat-generaal plaatsvond. Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Daarenboven stelde ik enkele tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw vader met betrekking tot de aanleiding van jullie gezamenlijke vlucht van Berkat-Yurt naar Gudermes (CGVS vader, p. 12). Zo stelde uw vader tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat hij voor uw vertrek naar Gudermes thuis niet werd bezocht door de autoriteiten (CGVS vader, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had u nochtans beweerd dat u naar Gudermes vluchtte nadat er voor de tweede keer gewapende en gemaskerde mensen thuis waren binnengedrongen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde uw vader dat hij niet thuis was toen ze langskwamen (CGVS vader, p. 14). U bevestigde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal echter dat uw vader thuis was toen de autoriteiten de eerste keer binnenvielen voor uw vertrek naar Gudermes (CGVS, p. 12). Later tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde uw vader dat militairen één keer langskwamen voor zijn vlucht naar Gudermes (CGVS vader, p. 14). Tijdens het interview bij de DVZ had u nochtans beweerd dat er voor de vlucht naar Gudermes twee keer mensen binnendrongen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei uw vader dat het misschien twee keer kon zijn (CGVS

vader, p. 14). Deze verklaring heft de tegenstrijdigheden niet op. De verklaringen zijn tegenstrijdig en hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk uit. Met betrekking tot uw internationaal paspoort verklaarde u dat u niet wist wie uw internationaal paspoort in 2009 had afgehaald (CGVS, p. 6). U verklaarde dat uw neef A.(...) M.(...) u hielp voor het verkrijgen van uw paspoort (CGVS, p. 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie bij het administratieve dossier voegde, blijkt echter dat een internationaal paspoort in de Russische Federatie persoonlijk moet worden afgehaald. Deze omstandigheid doet verdere twijfel rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. Voorts blijkt dat de periode tussen het ontstaan van uw problemen en uw vlucht naar België opvallend lang was. Op 7 februari 2011 werd u vrijgelaten. Op 9 mei 2011 verliet u Tsjetsjenië. U verklaarde dat u pas in mei 2011 vluchtte omdat uw ouders alles moesten voorbereiden (CGVS, p. 13). U stelde dat u na uw vrijlating in februari 2011 geen problemen meer kende (CGVS, p. 13). Het feit dat u uw vlucht zo lang uitstelde, doet ernstige vragen rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document (uw Russisch binnenlands paspoort) is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die echter niet betwist wordt, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Volledigheidshalve voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvragen van uw vader A.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) en uw moeder M.(...) N.(...) (O.V. 6.817.853) besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvraag van uw broer R.(...) N.(...) (O.V. 6.457.546) besloot ik voorheen ook tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvragen van uw broers T.(...) N.(...) (O.V. 5.922.121) en A.(...) N.(...) (O.V. 5.942.915) besloot ik tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ik wil echter benadrukken dat ik elke asielaanvraag op zijn individuele merites beoordeel. Eveneens stip ik aan dat u verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw religie. U stelde dat u in de zomer van 2010 een keer werd lastig gevallen omdat u op de verkeerde manier zou bidden. U bevestigde echter dat dit incident geen reden was om uw land te verlaten (CGVS, p. 3). Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers duiden "De Belgische Staat, vertegenwoordigd door Mevrouw de Minister van Migratie en Asielbeleid" aan als eerste verwerende partij.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). De in het verzoekschrift aangeduide eerste verwerende partij kan niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot haar bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze de enige partij die dienstig tot verweer kan worden geroepen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van *“art. 2 par. 2 en 3”* van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), *“zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13”*. Verzoekers houden vooreerst een theoretische uiteenzetting over de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht. Waar in de bestreden beslissingen de situatie in Tsjetsjenië wordt besproken, merken verzoekers op dat de *“huidige situatie”* met laatste update, daterende van 20 juni 2011 zoals geschetst door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient te worden genuanceerd. Volgens verzoekers dient het Commissariaat-generaal van zodra het van oordeel is dat het CEDOCA-informatiedocument aan het dossier dient te worden toegevoegd, ook met de integraliteit van dit verslag rekening te houden. Verzoekers, die stellen dat de informatie in zijn integraliteit dient te worden gelezen, voegen eraan toe dat de gevoegde informatie niet enkel en alleen maar dient te worden opgevat als bewijsmateriaal voor de thesis van het Commissariaat-generaal dat een individueel onderzoek noodzakelijk is, wat volgens verzoekers uiteraard waar is, maar dient het ook te worden aanzien als mogelijk bevestigingsmateriaal ter staving van het asielrelaas van de verzoekende partij. Verzoekers merken vervolgens op dat *“in casu het CEDOCA document er herhaaldelijk op wijst dat personen die verdacht worden van hulp aan de strijders “kunnen in sommige gevallen een zeer ernstig veiligheidsrisico lopen” p.14, dat “familieleden van (vermoedelijke strijders “worden door de autoriteiten verantwoordelijk gehouden voor de daden van hun verwanten. De Tsjetsjeense autoriteiten hebben regelmatig waarschuwingen geuit aan de familieleden dat er represailles zouden volgen als ze hun zonen niet zouden kunnen overhalen om de wapens neer te leggen...Tijdens de week van 17.02.2011 werden in SHALI 22 of 23 personen opgepakt. Het waren bijna overwegend jonge mannen en de meesten werden vervolgens weer vrijgelaten. Volgens mensenrechtenactivisten werden ze geslagen en gemarteld en gedwongen om te bekennen dat ze betrokken waren bij de gewapende strijd” p. 15”*. Verzoekers opperen vervolgens dat *“de CEDOCA informatie tevens benadrukt dat “het geweld in Tsjetsjenië beperkt zich reeds enkele jaren niet meer tot het gewapend conflict, maar manifesteert zich vooral in mensenrechtenschendingen door het regime van Ramzan Kadyrov die eerder te maken hebben met de consolidatie van een autocratisch bewind. Daarnaast komen ze ook voor in het kader van criminele zaken. De mensenrechtenschendingen door de autoriteiten kenmerken zich door hun willekeurig karakter en beperken zich niet enkel tot personen die al dan niet terecht door de autoriteiten gelieerd worden met de rebellen. Dit betekent dat de precieze motivatie voor deze acties niet steeds duidelijk of begrijpbaar is. In gelijkaardige omstandigheden zal dus niet iedereen dezelfde behandeling krijgen of hetzelfde risico lopen.” P. 6.”* Verzoekers menen dat het derhalve duidelijk is dat familieleden van vermeende strijders of rebellen uiteraard een verhoogd risico lopen in vergelijking met andere burgers. Verzoekers laten voorts gelden dat *in casu* dient te worden vastgesteld dat hun familie ontegensprekelijk verzetsstrijders telde, waaronder zeker de zoon en broer T., die in België als vluchteling werd erkend, dat dit een vaststaand element is waarmee het Commissariaat-generaal geen rekening heeft gehouden, dat uit het administratief dossier niet eens blijkt dat de bundels van T.N. en A.N. opgevraagd en geraadpleegd werden, daar waar integendeel blijkt dat de bundel van de andere zoon R. zelfs in Polen werd opgevraagd om er tegenstrijdigheden uit te halen, dat het dossier zowel ‘à charge’ als ‘à décharge’ dient te worden onderzocht in het kader van een onpartijdige behandeling en alle elementen erbij dienen te worden betrokken. *In casu* stellen verzoekers dat zij alleszins het voordeel van de twijfel dienen te genieten, ongeacht het feit dat sommige elementen niet opgeklaard zouden kunnen worden. Verzoekers wensen voorts, voor zover het, zo opperen ze, nog nodig is, te benadrukken dat de situatie in de Noordelijke Kaukasus thans erger is dan enkele jaren geleden en ze verwijzen in dit verband naar een brief van Pax Christi Vlaanderen d.d. 17 september 2009, en voornamelijk naar de hierin vermelde informatiebronnen. Vervolgens geven ze een lijst van rapporten en websites in verband met Tsjetsjenië waarnaar wordt verwezen door voormelde organisatie. Verzoekers geven ook een overzicht van websites die, zo menen ze, aanbevolen zijn voor verder onderzoek. Verder werpen verzoekers op dat de huidige situatie is en blijft dat familieleden van (vermeende) rebellenstrijders een hoog risico lopen. Volgens hen is er in het verslag van CEDOCA en de huidige informatie geen enkele tijdsbeperking terug te vinden, wel integendeel. Volgens verzoekers dient dan ook aangenomen te worden dat hun familielid T.N. in België als vluchteling werd erkend omwille van zijn activiteiten, hetgeen, zo voegen ze eraan toe, *“door het CGVS op zich niet eens betwist wordt”*.

Verzoekers opperen dat dit element centraal staat in hun asielpcedure, vermits de problemen van het hele gezin gerezen zijn omwille van het gezamenlijke engagement van beide broers en omwille van het feit dat het leven van hun zoon respectievelijk broer T. bedreigd werd omdat zijn eerdere commandant naar de Russische kant was overgestapt en deze zijn eerdere bataljon had verraden. Verzoekers betogen dat het Commissariaat-generaal met dit vaststaande element dienden rekening te houden of een redelijke motivatie diende te geven waarom zij *“niet als dusdanig”* konden worden beschouwd, in tegenstelling tot hetgeen de eigen informatiebron beweerde. Volgens hen dienen de aanslagen in Moskou, de metroaanslag van 29 maart 2010 en de aanslag op de luchthaven van Moskou van 24 januari 2011 als koren op de molen te worden geanalyseerd, dit om verdere repressie uit te voeren ten opzichte van vermeende rebellen of vermeende sympathisanten van rebellen, hetgeen voor hen, zo stellen ze, ontegensprekelijk vaststaat. Verzoekers halen vervolgens verschillende artikels aan. Ze menen dat uit de lezing van die artikels, die, zo stellen ze, aantonen dat hun analyse geen losse bewering is, en uit hun verweer duidelijk de band blijkt tussen de algemene situatie in de Kaukasus en hun persoonlijke situatie. Met betrekking tot het feit dat de commissaris-generaal hen verwijt geen *“tastbaar bewijs”* te hebben voorgelegd inzake het overlijden van de achttienjarige T. op 12 juni 2011, merken verzoekers vooreerst op dat laatstgenoemde samen met haar echtgenoot werd vermoord vlak na het vertrek van haar ouders, thans eerste verzoeker en tweede verzoekster, uit Tsjetsjenië, en dat geen van hen ooggetuige was van de moord en zij zich niet eens in Tsjetsjenië bevonden. Verzoekers merken dienaangaande verder op dat het overlijden van het koppel hen zwaar heeft geschokt, dat eerste verzoeker en tweede verzoekster zich als ouders schuldig voelen voor de dood van hun kind en schoonkind *“die zij als een represaille aanzien op hun eigen vlucht”*, dat de familie van de echtgenoot van T. hun familie deels verantwoordelijk stelt voor het overlijden van hun zoon *“dat zij ook binden aan de problemen van de familie N. met de autoriteiten”*, dat zij van deze familie geen verdere informatie konden bekomen, dat zij via hun enig overblijvende dochter een kopie konden bekomen van de overlijdensakte van T. en van het medisch attest dat haar dood vaststelt en dat zij thans deze documenten voorleggen, maar zij tot op heden niet konden worden vertaald, dat *“de dochter bevestigde dat de familie van de echtgenoot niet minstens momenteel niet kon worden aangesproken worden en dat het niet elke aanvraag tot informatie bij die familie geïnterpreteerd zou worden als een poging om de dood van hun zoon te gebruiken om hun situatie sterk te maken, daar waar zij de kans hadden om op leeftijd te ontsnappen daar waar hun eigen jonge zoon gesneuveld is”*. Voorts laten verzoekers gelden dat hen gezegd is geweest dat het koppel een *“OUAZ wagen (militaire 4 x4)”* of bemanning bemerkte die zich naar hun huis begaf en dat het koppel met hun eigen wagen probeerde te vluchten en achtervolgd werd door de *“OUAZ wagen”* die de persoonswagen verpletterde. De interne letsels die door de dokter vastgesteld werden en vermeld worden als reden van het overlijden zijn, aldus verzoekers, niet onverenigbaar met deze informatie. Echter, zo vervolgen verzoekers, dient te worden vastgesteld dat *in casu* een *“tastbaar bewijs”* enkel door de overheid zou kunnen worden opgesteld, *“hetzij de daders van de arrestaties, mishandelingen”*. Uit de informatie van CEDOCA blijkt volgens verzoekers duidelijk dat de overheid in Tsjetsjenië zich boven de wet stelt en dat moorden, ontvoeringen, *“martelingen buiten rechtmatige handelingen en gerechtszaken”* gebeuren zodat aanneembaar is dat de overheid hiervan geen attest of bewijs aflevert. Het argument van het Commissariaat-generaal mist, aldus verzoekers, dan ook elke grond en kan redelijkerwijze niet worden weerhouden. Met betrekking tot het feit dat in de bestreden beslissing die ten aanzien van eerste verzoeker werd genomen, wordt overwogen dat deze onaannemelijk vaag bleef met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn asielaanslag, opperen verzoekers dat zij langdurig gescheiden hebben geleefd en zonder contacten zijn gebleven tot de hereniging die uiteindelijk slechts gebeurde op de weg naar België en in België zelf, dat eerste verzoeker zich bij de ene broer en derde verzoeker zich bij een andere broer verstopte, dat in een streek waar dagelijks *“gearresteerd wordt”* en waar jarenlang zuiveringsacties werden gevoerd, de details van weinig belang zijn, maar wel van belang is dat iedereen het kon overleven en dat de herenging van hun gezin in België ook geen aanleiding gaf om zich naar het verleden te keren. Verzoekers merken daarna op dat hun gezin in een tijdspanne van nog geen maand en half verschillende emotionele schokken heeft ondergaan. Ze wijzen in dit verband op het volgende: *“- De ontmoeting met hun drie zonen T. en A., R. met de omstandigheid dat de zoon A. aan een degeneratieve, niet geneesbare ziekte lijdt. Zijn toestand is derhalve, zowieso, erger dan wanneer de ouders hem voor het laatste zagen in Tsjetsjenië. - Het overlijden op 12.06.2011 van hun 18 jarige dochter T. en van haar echtgenoot die nog geen jaar gehuwd waren. - Een toenemende spierdystrofie bij de moeder die zich thans enkel nog in een rolstoel verplaatst; - Een medische ingreep bij de vader op 6.07.2011 ter herstelling van een inguinale breuk; - De geboorte op 05.07.2011 in Antwerpen van hun kleinzoon D., geboren op 05.07.2011”*. Betreffende de vaststelling in de bestreden beslissing dat eerste verzoekers problemen met de directeur van het veeteeltbedrijf in 1997 geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, poneren verzoekers dat eerste verzoeker dit element louter heeft aangegeven als een element van zijn beroepsloopbaan en geenszins als een asielmotief. Aangaande de

tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen van eerste verzoeker en die van zijn zoon, thans derde verzoeker, met betrekking tot de aanleiding van hun gezamenlijke vlucht van Berkat-Yurt naar Gudermes, voeren verzoekers aan dat de eerste arrestatie van derde verzoeker reeds van 2003 dateert, oftewel acht jaar geleden, dat bovendien dient te worden opgemerkt dat zij enkel melding maakten van adresopzoeken waarbij enkel hun gezin specifiek opgezocht werd, dat in die jaren de wijk evenwel herhaaldelijk doorzocht werd zodat de verwarring mogelijk is, dat *“bovendien dient het verhoor van de vader op het CGVS letterlijk en volledig te worden gelezen, zonder interpretatie, p. 15. De vader verklaart inderdaad dat toen ze langskwamen, hij niet thuis was en dat “er werd gezegd dat zij langskwamen” maar “hoeveel en wanneer, dat weet ik niet”, en dat voor zover zij bestaat de tegenstrijdigheid niet van aard is om het relaas te ondermijnen, voornamelijk als het om feiten gaat die niet rechtstreeks de oorzaak waren tot de vlucht uit Tsjetsjenië. Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoeker en deze van zijn zoon R., afgelegd in het kader van zijn asielaanvraag in Polen, opperen verzoekers dat R. tijdens zijn procedure in België heeft toegegeven in Polen niet de waarheid te hebben verteld omwille van zijn wantrouwen in de autoriteiten aldaar. Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat de periode tussen de problemen van eerste en derde verzoeker en hun vlucht naar België opvallend lang was, opperen verzoekers dat een tijdspanne van drie maanden niet als uitzonderlijk lang kan worden beschouwd, dat daarnaast de financiële reden die reeds werd aangegeven moeilijk niet in aanmerking kan worden genomen, wanneer “openbaar geweten” is dat smokkelaars fortuinen vragen om mensen naar het Westen over te brengen, het land corrupt is en er daarom ook naar veilige kanalen moet gezocht worden, dat gezien in die periode ondergedoken leefde, dat zij het risico niet konden nemen met onveilige connecties te reizen, hun geld kwijt ter geraken en verklikt te worden, en dat het redelijk noch realistisch is te stellen dat men zonder geld de Russische Federatie, en meer bepaald Tsjetsjenië, kan verlaten. Voorts merken verzoekers op dat ze volharden in hun stelling dat ze niet zelf hun internationaal paspoort hebben afgehaald. Ze wijzen er in dit verband ook op dat het Commissariaat-generaal zelf meermaals stelt dat in de Russische Federatie eenieder tegen betaling aan documenten kan geraken. Volgens verzoekers moet het Commissariaat-generaal dan ook consequent zijn in zijn beweringen. Verzoekers werpen tot slot op dat het Commissariaat-generaal de subsidiaire bescherming enkel bespreekt in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, doch niet in het kader van artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet. Volgens hen haalt de commissaris-generaal geen enkele reden aan waarom hen in casu de subsidiaire bescherming bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet niet zou kunnen worden toegekend, gelet op hun profiel en op de informatie die zij toevoegden en op die van CEDOCA. Uit de informatie van CEDOCA blijkt dat familieleden van strijders thans een hoger risico lopen in Tsjetsjenië, aldus verzoekers. Verzoekers besluiten dat het overlijden van T. enkele weken na hun vertrek nog een reden meer is om naar represailles te wijzen.*

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen, nu zij deze motivering zelf in hun middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.3. De bestreden beslissing die ten aanzien van eerste verzoeker werd genomen en waarbij hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wijst in de eerste plaats op het belang van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming gelet op de complexe situatie in Tsjetsjenië. De beslissing is gestoeld op de vaststelling dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van de problemen die hij verklaart gekend te hebben. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoeker onaannemelijk vaag blijft met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn asielrelaas. Verder wordt opgemerkt dat verzoekers problemen met de directeur van het veeteeltbedrijf in 1997 geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er, zo luidt de beslissing voorts, aanwijzingen dat verzoeker naar aanleiding van die problemen omwille van één van voormelde redenen van het Vluchtelingenverdrag niet op de bescherming van de autoriteiten zou

kunnen rekenen. Voorts worden er enkele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen verzoekers eigen verklaringen en de verklaringen van zijn zoon A., thans derde verzoeker, met betrekking tot de aanleiding van hun gezamenlijke vlucht vanuit Berkat-Yurt naar Gudermes. Eveneens worden er enkele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen verzoekers eigen verklaringen en de verklaringen die zijn zoon R. aflegde in het kader van zijn asielaanvraag in Polen. Er wordt ook vastgesteld dat de periode tussen het ontstaan van de problemen van verzoeker en die van zijn zoon A., thans derde verzoeker, en hun vlucht naar België opvallend lang was. Verder wordt op grond van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat in de Russische Federatie internationale paspoorten verplicht persoonlijk moeten worden afgehaald, geoordeeld dat verzoekers uitleg dat een kennis van hem, V. genaamd, voor hem zijn internationaal paspoort in Grozny ging afhalen, verdere twijfel doet rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die hij tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. De door verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag neergelegde documenten zijn, zo wordt in de beslissing gesteld, niet van aard dat ze voormelde conclusies kunnen wijzigen. Tot slot wordt gesteld dat, ofschoon Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing die het Commissariaat-generaal ten aanzien van tweede verzoekster heeft genomen, is gestoeld op de vaststelling dat zij zich voor haar asielaanvraag op dezelfde problemen beroept als haar echtgenoot, thans eerste verzoeker, in wiens hoofde werd besloten tot weigering van de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus, zodat in haren hoofde evenmin kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangaande de geheugenproblemen waarvan verzoekster melding maakt, wordt vastgesteld dat verzoekster geen enkel bewijs of medisch attest kan voorleggen waaruit zou blijken dat zij geheugenproblemen heeft en wanneer deze problemen zijn ontstaan.

De bestreden beslissing die ten aanzien van derde verzoeker werd genomen en waarbij hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wijst in de eerste plaats op het belang van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming gelet op de complexe situatie in Tsjetsjenië. De beslissing is in de eerste plaats gestoeld op de vaststelling dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van de problemen die hij verklaart gekend te hebben. Daarnaast wordt opgemerkt dat verzoeker onaannemelijk vaag blijft met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn asielrelaas. Verder blijken enkele verklaringen die verzoeker op het Commissariaat-generaal aflegde in strijd te zijn met verklaringen die hij eerder tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Er worden ook enkele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen verzoekers eigen verklaringen en de verklaringen van zijn vader, thans eerste verzoeker, met betrekking tot de aanleiding van hun gezamenlijke vlucht vanuit Berkat-Yurt naar Gudermes. Verder wordt op grond van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat in de Russische Federatie internationale paspoorten verplicht persoonlijk moeten worden afgehaald, geoordeeld dat verzoekers uitleg dat zijn neef, A.M. genaamd, hem hielp voor het verkrijgen van zijn internationaal paspoort en hij niet weet wie het paspoort ging afhalen, verdere twijfel doet rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die hij tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. Er wordt ook vastgesteld dat de periode tussen het ontstaan van verzoekers problemen en zijn vlucht naar België opvallend lang was. Het door verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag neergelegde document, met name zijn Russisch Binnenlands paspoort, is, zo wordt in de beslissing gesteld, niet van aard dat ze voormelde conclusies kan wijzigen. Met betrekking tot de problemen die hij in de zomer van 2010 zou hebben gekend omwille van zijn religie, wordt gewezen op verzoekers verklaring dat dit geen reden was om zijn land te verlaten. Tot slot wordt gesteld dat, ofschoon Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

3.4. Wat de problemen betreft die eerste verzoeker in 1997 zou hebben gekend met de directeur van het veeteeltbedrijf waar hij destijds werkzaam was, stelt de Raad vast dat verzoekers thans in hun verzoekschrift uitdrukkelijk aangeven dat eerste verzoeker deze problemen louter heeft aangegeven *“als element van zijn beroepsparcours en geenszins als asielmotief”* (Verzoekschrift, p. 26).

3.5. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze inspanningen moet doen om zijn asielrelaas te staven, onder meer met documenten. Indien dergelijke documenten niet kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker een geloofwaardige en onderbouwde reden opgeven voor het ontbreken ervan, onder meer door zijn pogingen tot het verkrijgen van documenten te staven.

3.6. Verzoekers opperen thans in hun verzoekschrift dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hen verwijt geen “*tastbaar bewijs*” te hebben voorgelegd inzake het overlijden van hun dochter, respectievelijk zus, T. en voeren een uitgebreid betoog omtrent de omstandigheden waarin deze om het leven zou zijn gekomen en leggen dienaangaande twee nieuwe stukken neer, welke zij aan hun verzoekschrift als bijlage hebben toegevoegd. Deze stukken zouden de overlijdensakte van T. en het medisch attest dat haar dood vaststelt, behelzen (Verzoekschrift, p. 24). Deze twee documenten zijn echter, zo wordt vastgesteld en verzoekers geven dit zelf ook aan, niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is deze in overweging te nemen, aangezien hij geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan. Bovendien betreffen de twee onvertaalde documenten geen originele stukken, doch kopieën, zoals verzoekers zelf aangeven. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan evenwel geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Nu deze stukken geen bewijswaarde kan worden toegedicht en verzoekers voor het overige geen andere documenten neerleggen die hun bewering zou kunnen staven dat T. en haar echtgenoot zijn omgekomen nadat ze werden verpletterd door een hen achtervolgende legerjeep, komt hun betoog omtrent de doodsoorzaak van T. op zeer losse schroeven te staan en kan hieraan niet enig geloof worden gehecht. Hoe dan ook wordt allerminst aangetoond of aannemelijk gemaakt dat het overlijden van T. verband zou houden met de door verzoekers ingeroepen vervolgingsproblemen die hen ertoe genoopt zouden hebben hun land van herkomst te ontvluchten. Verzoekers beweren dit op zeer algemene wijze, doch hun bewering mist, zo stelt de Raad vast, elke objectieve grondslag. Verzoekers spreken zich, zo stelt de Raad vast, thans in hun verzoekschrift enkel uit over het verwijt van de commissaris-generaal geen “*tastbaar bewijs*” te kunnen voorleggen inzake het overlijden van T. en ze gaan volledig voorbij aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat ook hun andere verklaringen niet met enig bewijs worden ondersteund. Zo hebben zij geen enkel bewijs kunnen voorleggen van de arrestaties van derde verzoeker in 2004 en 2011, van de drie invallen in hun huis te Gudermes en van de bezoeken die de speciale diensten aan tweede verzoekster in Berkat-Yurt zouden hebben gebracht. Verzoekers brengen evenmin enig begin van bewijs aan van de convocaties van 2004 waarvan eerste verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal gewag maakte en welke beweerdelijk voor zijn zoon T. bestemd zouden zijn geweest (AD eerste verzoeker en tweede verzoekster, stuk 6, gehoorverslag CGVS 13/07/2011, p. 13). Er wordt geen enkele concrete en afdoende reden aangegeven voor het ontbreken van elk begin van bewijs van de door hen ingeroepen vervolgingsproblemen. Ze beperken zich daarentegen tot de algemene stelling dat een “*tastbaar bewijs*”, enkel kan worden opgesteld door de Tsjetsjeense overheid, maar dat deze zich boven de wet stelt en er in Tsjetsjenië ontvoeringen, martelingen en onrechtmatige handelingen en rechtszaken gebeuren. Verzoekers vage en algemene argumentatie, welke overigens, in tegenstelling tot wat zij voorhouden, geen steun vindt in de informatie die het Commissariaat-generaal heeft toegevoegd aan het administratief dossier, verklaart noch rechtvaardigt het manifeste gebrek aan bewijskrachtige stukken ter staving van de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten die hen ertoe zouden hebben genoodzaakt hun land van herkomst te ontvluchten. De commissaris-generaal heeft terecht opgemerkt dat dit totale gebrek aan bewijzen of documenten ter staving van hun problemen aanleiding geeft tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas.

3.7. Van een asielzoeker mag daarnaast een gedegen kennis worden verwacht van de aspecten van zijn relaas die van determinerende invloed zijn geweest op zijn verdere leven en die mede de aanleiding voor zijn vlucht vormden. De Raad stelt samen met het Commissariaat-generaal vast dat verzoekers' kennis omtrent verschillende belangrijke aspecten uit hun asielrelaas slechts zeer beperkt en vaag is. Verzoekers weten bijvoorbeeld niet wanneer hun zoon respectievelijk broer, R. in 2003 werd gearresteerd. Geen van allen, waaronder de betrokkene zelf, weet waar derde verzoeker in 2004 werd gearresteerd, waar hij in 2004 en 2011 werd vastgehouden en waar hij in 2011 werd vrijgelaten. Evenmin weten ze tot welke instantie de mensen behoorden die hem in 2011 meenamen en door wie hij toen tijdens zijn opsluiting werd ondervraagd. Verzoekers' betoog dat zij lange tijd gescheiden hebben geleefd zonder contact te houden en hun hereniging pas gebeurde op weg naar en in België, verklaart noch rechtvaardigt geenszins de vastgestelde vaagheid en onwetendheid. Deze gegevens betreffen overigens geen details, zoals verzoekers voorhouden. De emotionele schokken die hun gezin nadien in de eerste anderhalve maand na hun binnenkomst in België onderging, verschoont evenmin hun vage en zeer geringe kennis omtrent voornoemde gebeurtenissen, die aan de basis zouden liggen van de vlucht uit hun land van herkomst. Gezien het belang van deze gegevens, kon van verzoekers een meer gedegen en uitgebreide kennis worden verwacht. Gezien de hereniging met R. kon van verzoekers redelijkerwijze worden verwacht dat zij meer informatie zouden kunnen verschaffen over diens arrestatie

in 2003. De gebrekkige kennis met betrekking tot de arrestatie van derde verzoeker in 2011 is, zo merkt de Raad op, voornamelijk aan derde verzoeker zelf te wijten. Uit niets blijkt immers dat deze via zijn neef A. M., die bij de MVD werkt en die hem bij zijn vrijlating zou hebben geholpen, heeft trachten te achterhalen hoe hij is kunnen vrijkomen. Zo weet hij niet welke connecties zijn neef aansprak om hem vrij te krijgen (Administratief dossier derde verzoeker, stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/07/2011, p. 10). Derde verzoeker toont evenmin aan dat hij via die neef meer informatie heeft trachten te bekomen omtrent zijn ontvoerders en de vasthouding. Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om duidelijkheid te scheppen omtrent de kernaspecten van zijn asielrelaas. De vage kennis van verzoekers in het algemeen, en derde verzoeker in het bijzonder, omtrent een aantal belangrijke aspecten uit hun asielrelaas alsook de vaststelling dat zij geen ernstige inspanningen leverden om voor zichzelf meer duidelijkheid te scheppen aangaande die essentiële aspecten, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid en de ernst van hun beweerde vrees voor vervolging.

3.8. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. In casu werd door het Commissariaat-generaal vastgesteld dat eerste en derde verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegden met betrekking tot de aanleiding van hun gezamenlijke vlucht van Berkat-Yurt naar Gudermes. Verzoekers weten thans in hun verzoekschrift, zo stelt de Raad vast, geen afdoende en aannemelijke verklaring te bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Ze beperken zich tot enkele vage en weinig ter zake dienende beweringen over het tijdsverloop sindsdien. De vlucht is nochtans een zeer ingrijpende gebeurtenis in hun leven zodat kon worden verwacht dat eerste en derde verzoeker hieromtrent een concrete en overeenstemmende uitleg zouden geven, waardoor hun tegenstrijdige verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas.

3.9. Verzoekers' huidige bewering dat hun zoon, respectievelijk broer R. tijdens zijn asielprocedure in België heeft toegegeven in Polen niet de waarheid te hebben verteld omwille van zijn wantrouwen in de Poolse autoriteiten, waarmee zij *post factum* de tegenstrijdigheid die werden vastgesteld tussen de verklaringen van eerste verzoeker en die afgelegd door voornoemde zoon in het kader van zijn asielaanvraag in Polen trachten te weerleggen, kan geenszins worden gevolgd en is weinig ernstig te noemen. Immers, in de eerste plaats wordt vastgesteld dat eerste verzoeker een heel andere uitleg gaf aan de commissaris-generaal toen die hem met deze tegenstrijdigheden confronteerde. Eerste verzoeker repte toen met geen woord over bedrieglijke verklaringen van R. omwille van een zogenaamd wantrouwen in de Poolse autoriteiten, doch stelde enkel dat deze zich misschien had vergist (AD eerste verzoeker en tweede verzoekster, stuk 6, gehoorverslag CGVS 13/07/2011, p. 16). Bovendien dient erop te worden gewezen dat in het kader van het beroep dat R. instelde tegen de weigeringsbeslissing die het Commissariaat-generaal eerder in zijn hoofd nam, de Raad op 30 juni 2011 in zijn arrest nr. 64 324 oordeelde dat R. zijn beweerde wantrouwen in de Poolse autoriteiten allerminst aannemelijk wist te maken. De vastgestelde tegenstrijdigheid tussen eerste verzoekers verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en die afgelegd door zijn zoon R. in het kader van zijn asielaanvraag in Polen blijft hoe dan ook overeind. Aldus komt de geloofwaardigheid van verzoekers' asielrelaas nog verder op de helling te staan.

3.10. Verzoekers herhalen dat het omwille van financiële redenen niet mogelijk was om de Russische Federatie eerder te verlaten. Dit neemt echter niet weg dat in het geval men daadwerkelijk een ernstige vrees voor zijn leven koestert, een periode van drie maanden tussen de laatste concrete vervolgingsproblemen en de effectieve vlucht uit zijn land van herkomst, als eerder lang te beschouwen is, wat, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, dan ook ernstige vraagtekens plaatst bij de gegrondheid van verzoekers' vrees voor vervolging in hun land van herkomst. Bovendien wordt vastgesteld dat het voor verzoekers' zonen respectievelijk broers, R. T. en A. genaamd, klaarblijkelijk wel mogelijk was om hun land van herkomst eerder te ontvluchten.

3.11. Verzoekers volharden in hun stelling dat zij hun internationaal paspoort niet zelf gingen afhalen. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en welke door verzoekers niet in het minst wordt weerlegd, blijkt evenwel dat in de Russische Federatie internationale paspoorten in persoon moeten worden afgehaald (AD eerste verzoeker en tweede verzoekster, stuk 21, Landeninformatie, 'Algemeen Ambtsbericht Staatsburgerschap- en Vreemdelingenwetgeving in de republieken van de

voormalige Sovjet-Unie' augustus 2002). Het feit dat documenten, zoals verzoekers aangeven, op corrupte wijze kunnen worden bekomen, neemt niet weg dat bepaalde van die documenten zoals een internationaal paspoort, persoonlijk dienen te worden afgehaald. Voormelde informatie plaatst dan ook ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen inzake het bekomen van hun internationale reispassen en doet, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, verder twijfel rijzen over de gegrondheid van de vervolgingsvrees die zij tegenover de autoriteiten zouden gekend hebben.

3.12. Verzoekers gaan, zo stelt de Raad vast, geheel niet in op de pertinente overweging van de commissaris-generaal dat enkele van de verklaringen die derde verzoeker op het Commissariaat-generaal aflegde strijden met verklaringen die hij eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Dit pertinent motief, dat de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas voorts aantast, blijft derhalve gehandhaafd en de Raad maakt het tot het zijne.

3.13. Elke asielaanvraag dient individueel te worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, was het Commissariaat-generaal er dan ook geenszins toe gehouden bij het onderzoek en de beoordeling van hun asielaanvragen de administratieve dossiers van hun zonen respectievelijk broers T. en A., in wiens hoofde wel werd besloten tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, te raadplegen. Uit de overwegingen van de bestreden beslissingen kan overigens niet zonder meer worden afgeleid dat de commissaris-generaal de betreffende bundels niet zou hebben geconsulteerd. Er zijn geen gegevens voorhanden die toelaten te besluiten dat de commissaris-generaal bij de behandeling van verzoekers' individuele asielaanvragen onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

3.14. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, <http://curia.europa.eu>).

3.15. Gelet op de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas, kunnen verzoekers zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn. Verzoekers' kritiek dat geenszins wordt gemotiveerd waarom hen geen subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet zou kunnen toegekend worden, gaat derhalve niet op.

3.16. In zoverre verzoekers zich beroepen op de actuele situatie in hun land van herkomst om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, dienen zij aan te tonen dat hun *"(...) leven of (...) persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is"* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). De Raad stelt vast dat verzoekers met de blote bewering dat zij in Tsjetsjenië, gezien hun profiel, met name familieleden van strijders, en gelet op het feit dat het algemeen bekend is dat hun gezin *"pro – rebellie en anti-Russisch en later anti-Kadyrov"* is (Verzoekschrift, p. 28), een groter risico lopen dan de andere burgers, hun selectieve lezing van de aan het administratief dossier gevoegde informatie van CEDOCA, en de algemene verwijzing naar allerhande algemene rapporten en (internet)artikelen, waarvan het merendeel bezwaarlijk actueel kan worden genoemd, niet aantonen dat er actueel in Tsjetsjenië een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit een integrale lezing van de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich heeft gesteund en die dateert van 2011, waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, doch dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen er sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De

aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kunnen niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een teruggedrijving van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet geviséerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten (AD eerste verzoeker en tweede verzoekster, stuk 21, Landeninformatie, *'Subject Related Briefing – Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië'* 20/06/2011). Bijgevolg is de situatie er niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.17. Verzoekers hebben geen schending van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIEN